

O bir abidedir

İHAN Doğramacı dur durak bilmeyen bir savaşım insanıydı. Yaşamı boyunca onu ölümsüz yapan yapıtlar yarattı.

Beş yıl önce bir öğle yemeğinde buluşmuştuk.

Hoca ile aramızdaki derin dostluk, İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden çok iyi arkadaşı olan babam **Niyazi Türeñç**'in oğlu olduğumu öğrendiğinden sonra başlamıştı.

“Baban çok sevdiğim, saydığım bir arkadaşım. Çok çalışkan, örnek bir öğrenciydi” demiş ve onunla ilgili anılarını anlatmıştı.

Çok duygulanmıştım.

Daha sonra da kafasındaki büyük bir projeyi açıklamış, şöyle demişti:

“Biz Doğu'yu hep ihmal ettik. Memurları oraya hep 'Şark hizmeti' diye yolladık. Bu yanlışımızı mutlaka düzeltmemiz gerekiyor. Oraları çekim merkezleri haline getirmeliyiz. Bunu mutlaka başarmalıyız.”

Sonra da kafasındaki projeyi açıklamıştı.

Proje özetle şöyleydi: Bilkent Üniversitesi bünyesinde **Erzurum, Malatya, Van ve Şanlıurfa**'da Eğitim Bilimleri Enstitüleri kurmak, buralarda dünyaya yarışan gençler yetiştirmek...

Bu öğrencileri kurulacak liselerde öğretmen olarak çalıştırmak.

Daha sonra aynı kentlerde dünyanın en iyi üniversiteleri ayarında bilim yuvaları yaratmak.

★ ★ ★

Hoca bu projesini bana anlattığında 91 yaşındaydı.

Bu yaşta bir insanın bu kadar büyük projeler hazırlaması beni çok şaşırtmıştı.

Yaratıcılığına hayran olmuşum. Sohbet uzadıkça şaşkınlığım ve

hayranlığım daha da artıyordu.

Hoca'nın İstanbul'un kuzeyinde büyük bir iş, sanat ve bilim kenti kurma projesi de vardı.

Üniversiteleri, sanat ve iş merkezleriyle devasa bir kent.

Çok heyecan vericiydi anlattıkları.

Doğu'ya nitelikli eğitim götürme projesinin ilk ayağı Erzurum'da gerçekleştirildi. Bunu kendisi de gördü.

Oğlu **Ali Doğramacı** ile öğrencilerinin bu dev projeyi sürdüreceklerine inanıyorum.

İhsan Doğramacı'nın inanılmaz bir belleği vardı. 8-9 dil biliyordu.

Bunların dördü anadili gibiydi.

Kent projesi gerçekleşir mi bilemiyorum. Emin değilim çünkü ikinci bir **İhsan Doğramacı** yok artık.

Hoca'nın bir büyük tutkusu vardı, o da müzik.

Dünyaca ünlü piyanistimiz **Gülsin Onay**'a **“Ben ölünce 40'ımda Chopin'in Polonez'ini çal”** diye vasiyet etmişti.

Gülsin Onay ise Hoca'nın her doğum gününde büyük bir mutlulukla çalışıyordu **Chopin**'in Polonez'ini...

Ama bu kez Hoca'nın vasiyeti gereği vefatının 40'ıncı gününde **Gülsin Onay**'ı çok zor, ama çok büyük bir görev bekliyor.

Yaptığı hizmetlerle ölümsüzler arasında yerini alan bu büyük ve saygın insana Tanrı'dan rahmet diliyorum.

Ahmet Vardar için

Dün **Ahmet Vardar**'ı da ebedi yolculuğuna uğurladık.

Güzel insandı **Ahmet Vardar**.

O, halkın gazetecisiydi.

Garibanların dostuydu. Meslek yaşamı boyunca da hep onların haklarını, hukukunu aradı.

Nur içinde yatsın. Tanrı'nın rahmeti onunla olsun.